

זאהזה מהכרמפיאזה

מייל שהתקבל לאגודה ב-21.6.12

אנשי כפר מנחם יקרים,
אתמול בלילה שוב עמדתי בטרמפיאדה ליד שערי אברהם, במטרה להגיע לבית שבגוש עציון.
וגם הפעם- ידעתי שיהיה לפחות אחד שיעצור, ויציע לי בחיך, לנסוע איתו לכפר מנחם.. ועצרו. יותר מאחד.
ומיד אחרי שאמרתי שכפר מנחם לצערי לא עוזר לי, הם הוסיפו איחולי הצלחה, וכמובן- שאזהר בדרך, ושתייה לי נסיעה בטוחה.
אמרתי לעצמי- משהו טוב קורה בכפר מנחם. איזה אנשים טובים יש שם..
זה באמת כ"כ מחמם את הלב, שאתם שמים לב, עוצרים, מציעים..
אני גרה במקום, בו השימוש בטרמפים הוא על בסיס יומיומי, ומשוטטות רבה בדרכים, למדתי שזה ממש לא מובן מאליו שעוצרים.
אז רציתי לומר לכם תודה! אפילו מהמעט הזה בו אני נפגשת אתכם, משתקף מקום עם אנשים טובים ואכפתיים.
וגם אם די ברור כפר מנחם הוא לא היעד שלי- זה משמח ומעודד שאתם עוצרים. מראים שמישהו כן שם לב, ולא מתעלם. אכפתיות מדהימה.
מאחלת לכם שתמיד יהיה בידכם להציע עזרה לאחר, ולהיות אנשים ערכיים וחברתיים בכל המעגלים.
מעריכה מאוד,

מיכל הרשור (הג'ינג'ית מהטרמפיאדה)

תוצאות קלפי על מודל החינוך הבלתי פורמלי: 77 – בעד 12 - נגד

תושבים (משפחות וילדים) מוזמנים לתאר את חופשתם ולשתף את תושבי הישוב בכיף הקיץ.
המערכת

לברוכי ייב

לירון לביאוב, נבד פישמן, ניצן אל, רון סלע, רם בן חורין
עלו והצליחו בזרככס החדשה!!!

לגלמיזים, לילדי הענים, למורים ולכל הצוג החינוכי
חופשה נעימה ומרעננת

לברכה, לענת ונעה, למוכ וצחי וכל המשפחה
ברכוג חמור להולדג הדג, הנכדה והננה יובל.

לאימי שני, לירי סביה, עמיג אל
שהיעו למצוג
פרושנה כנפיים לקראג הגחלוג חדשוג
מזל טוב לכן, להורים, לסבים ולכל המשפחה.
ברך צלחה והרבה נחג.

הוצעה מהספרייה

בחודשי הקיץ הספרייה פתוחה כרגיל.
אם ברצונכם לתרום ספרים לספרייה - אנא, צרו איתנו קשר לפני כן.
אולי הספרים האלה ישנם בספרייה ואינם נחוצים לנו.
נבקשכם עוד לא להניח ספרים שאינכם רוצים בהם ליד דלת הספרייה.
תודה על ההתחשבות,
חופש נעים ולהתראות בספרייה,
רותי ופוריה.

החגיגה השננית של השומר הצעיר

אל בויגא, רכז הקן

השנה יצאו שתי חגיגות של השומר הצעיר סמוך אחת לשנייה, האחת חגיגת הולדתו של קן חדש בכפר מנחם ובשנייה ציין אזור ירושלים את חג התנועה השנתי.

חג הקן – ראשון מיני רבים

לאחר ימים ולילות של הכנות, כתיבת הצגות, צילומים, חזרות, ציור ובנייה הגיע הרגע המיוחל לו חיכינו וציפינו. יחד עם הציפיות באות גם החששות, הפרפרים האלה בבטן שהולכים ומתחזקים מיום ליום ומשעה לשעה ככל שהערב מתקרב.

חשבנו בהתחלה שזה רק אנחנו, הצוות, שמרגיש אותם. שאולי בסופו של דבר זה יהיה סתם עוד ערב שהצלחנו להוציא לפועל כי זאת המסורת בתנועה וזה מה שצריך לעשות. חששנו מאוד שהחניכים לא חוששים איתנו. חששנו מהדברים הקטנים, מההופעה ההיא, מהתפאורה כאן, מהתלבשות פה והעזרים שם, דברים קטנים שנראים ענקיים בשעה שלפני הערב.

עד שפתאום הגיעה השעה. הערב חייב להתחיל. נותר רק לשבת ולצפות מה יצא מכל זה. ויצא הרבה, המון. יצא כל מה שחלמנו שיצא והרבה יותר. כל הדברים הקטנים, כל חניך וחניכה פתאום יצרו משהו ענקי. ערב שכולו שלהם. שהם משוויצים במה שיש להם וכל מה שעשו בשביל זה.

אחזור על חלק קטן ממה שאמרתי על הבמה באותו ערב:

"כאן הם עושים את הדבר הזה שמדברים עליו כל כך הרבה – קהילה. קהילת נעורים ליתר דיוק. או בקיצור - ק"ן. קהילה שמתפתחת ומתחזקת מלמטה, מילדיה ונעריה."

זהו עצם העניין לשמו קיים קן כפר מנחם. לחנך ילדים לאהבת סביבתם ולרצון לשפר אותה. בערב זה ראינו בדיוק את זה ובענק. החל מהחניכים הצעירים בד' ועד הגדולים בט' שהולכים להוביל את הקן בשנה הבאה.

אגיד תודה לכל מי שעזר בארגון האירוע, ולחניכים אגיד חזק ואמץ! תמשיכו כך.

חג התנועה

בחג התנועה נפגשו חניכי קני אזור ירושלים (בהם גם קן כפר מנחם וקן צפית) ליומיים של הנאה, ריגושים, טיולים, ופעילויות למיניהן.

האירוע המרכזי והמרגש, המפקד, התרחש לקראת הלילה. כל הקבוצות החדשות (ד') יצאו למסע קבוצתי קצר שבסופו הגיעו בפני שער האש, שהוא שער הכניסה לתנועה. מצידו השני צופות בהתרגשות שאר הקבוצות ומעודדות כאשר עוברת קבוצה אחר קבוצה את השער. מיד לאחר מכן נשמעים נאומיהם של החניכים, המדריכים, הקומונרים ואחרונה רכזת האזור שמסיימת 3 שנים של ריכוז האזור. אחריה נדלק מפקד האש המרשים בגודלו ועושים "אחים" ענק כוואולם (אפשר לראות בתמונה באמצע). ללא ספק זהו אירוע משמח לראות את כל חניכי האזור חוגגים יחד שנה של פעילות שומרית משמעותית.

אלה אמנם חגיגות סוף שנה אך לכל שנה יש גם קיץ! ובקיץ הזה אנחנו ממשיכים בפעילות השומרית עם קייטנה צבעונית במיוחד לילדי ג'ו'. כולם יותר ממוזמנים להירשם ולקחת חלק בקייצת שגם היא יצירה של חניכי הקן.

שוב, חזק ואמץ!

בגיל הרך / יהודיג שוהם

הולכת ומסתיימת לה שנת לימודים נוספת – תשע"ב ואנחנו נערכים לקראת שנת הלימודים תשע"ג. צמיחת המערכת עלתה על המשוער ובתשע"ג יהיו בכפר מנחם כ- 185 ילדים בגיל הרך. שני גני חובה נמצאים בתהליך בניה מואץ. ככל הנראה הם לא יהיו מוכנים ב- 27.8, מועד פתיחת שנת הלימודים.

לקראת שנת הלימודים אנו בתהליך הצטיידות בעזרתה של צביה גרשוביץ. בכל הגנים נבדקים הצרכים ונקנה ציוד חסר ואת הגנים החדשים אנו מתאימים לאקולוגיה הקיבוצית (למשל, בניית חצר גרוטאות ועיצוב חצר מקורה שאפשר להשתמש בה כחדר וכך גם סידורי פנים הגנים). בקיץ אנחנו עורכים בגנים פעילויות חוויתיות קיציות – הטיולים בשעות הבוקר המוקדמות, יש פעילות סביב הברכה והפעילות בגנים שונה מהרגיל. בגנים הבוגרים הדגש הוא על ספרות ילדים. בשנה הבאה גילאי 3, 4, 5 שנים נכנסים למערך משרד החינוך. נעבוד בשדרוג משרד החינוך ויהיו לנו 4 גנים ו-4 גננות מורשים של משרד החינוך ובפיקוחו. לקראת השנה הבאה רוב אנשי הצוות נשארים ונקלוט כמה אנשי צוות חדשים אנחנו ממשיכים להשקיע בצוותים ככל יכולתנו! עשינו גם תכנון ארוך טווח של מספרי הילדים, צרכיהם ואיוש הצוותים, נקווה שנוכל לעבוד עם יותר פרספקטיבה.

מסרה יהודית שוהם.

הצג הערכה למערכת הגיל הרך

מכרז שנשלח אל ידו הורים 21.6.11

לכבוד: מערכת הגיל הרך ובראשה יהודית שוהם

שלום,
מבקשים אנו להביע הערכתנו על עבודתך, עבודתה של יעל ישראל ועבודת הצוותים החינוכיים לאורך השנה וחצי האחרונות. אנחנו, הורים וילדים, שחוונו תקופות של חוסר יציבות מערכתית, תקופות בהן היה נדמה כי אבדה הדרך... מבקשים להודות לכם על תקופה של יציבות, רגישות לצרכינו ולצרכי ילדינו, הקשבה יתרה ומחשבה רבה. עשייתכם ניכרת בכל על אף האילוצים השונים, שרק את חלקם אנחנו, מזוית ראייתנו ההורית, רואים.

אנחנו סומכים עליך, יהודית, ועל המערכת, שטובת ילדינו עומדת לנגד עיניכם לאורך כל הדרך!

יישר כוחכם ותודה על הכל!

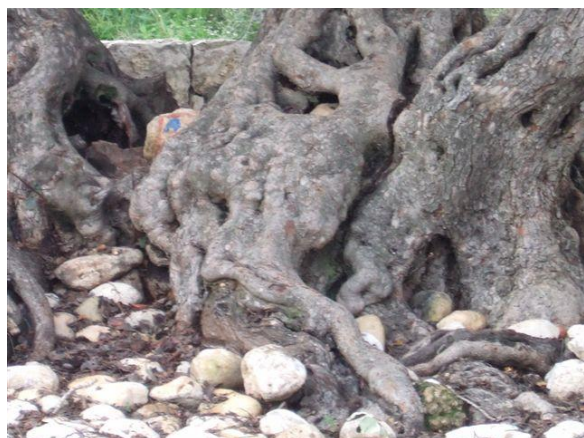
הורים וילדים במערכת

**בקשתי מ-4 תושבים חובבי צילום לספר על תחביבם.
אני מביאה את דבריהם:**

הצילום הוא ביאני לאהבתי אנני לאהבתי ולקבוץ

נירה שויאר היא הבת הבכורה של הקבוץ, בת 78, אמא לטל שחר וזיו וסבתא לשמונה נכדים. נירה קשורה לקיבוץ שהיה והינו ביתה היחידי בכל נימי נפשה ואוהבת מאד את הסביבה העוטפת אותו הנוף השדות, והגידולים, זה אחד מהאזורים היפים בארץ בעיקר בעונת הפריחות המשגעות.. נירה תיארה בפני את אופי הצילום שלה, ומשמעותו כאחד מכלי הביטוי שלה אני מביאה את דבריה:

אני לא זוכרת **מתי** ולמה התחלתי לצלם אין לי הסבר, חוץ מזה שיש לי דחף ליצור, המנותב כל פעם לתחום אחר בלי **בחירה** והחלטה מודעת הצילום קשור כנראה לאהבתי העמוקה לטבע ולנוף בעיקר **לזה של קיבוץ** כפר מנחם. הסתובבתי בקבוץ ומחוץ לקבוץ והתחלתי להנציח את המראות המשגעים אותם אני אוהבת אני מצלמת טבע, נוף וסוסים **שהם אהבתי הגדולה והמיוחדת**, וכמעט שאני לא מצלמת בני אדם, **חוץ מאת בני משפחתי**. כשהתחלתי להנציח את המראות גיליתי שהיו **תמונות מאד יפות, והרגשתי** שהן מבטאות את האישיות שלי.

לא למדתי מאיש דבר אודות צילום ועשיתי **ועדיין אני עושה** המון שגיאות. רוב הצילומים שלי נעשו במצלמה פשוטה וקטנטונת, שלא מאפשרת לכוון דבר. מה שאני עושה זה להתמקד **במראה** וללחוץ. **נראה לי שמה שמייחד את הצילום שלי** זו בחירת האובייקטים ו**נקודת המבט**. **כיום מוצגות בבית גיל אור במועצה 15 מהתמונות האהובות עלי**. הצגתי **בקבוץ 3 תערוכות** – עצי זית, החיטה ותערוכה ליום הולדת הקבוץ **שנושאה** היה כפר מנחם של פעם – **פינות בקיבוץ, מבנים ומשחקים ישנים וכן הגידולים השדות והפריחות שמסביב לקיבוץ, שמזכירים לי מראות וחוויות מימי ילדותי נערותי ובגרותי** אני לא רואה את הצילום כאומנות, אלא **כביטוי למשהו, המבעבע בתוכי ופורץ החוצה באמצעות הצילום**.

תמונת הסוסים זו התמונה האהובה עלי. אני מאד קשורה לסוסים ואוהבת אותם ויש להם משמעות מיוחדת בחיי.

לסוסתי ברכבי פרעה
דימיתך רעיתי,
נאו לחייך בתורים,
צוארך בחרוזים.

הנך יפה רעיתי, הנך יפה,
שערך כעדר העיזים
שגלשו מהר גלעד.

שיר השירים

גמונה שונה אצל גילויים... (סיפור)

יורם שפירר בן קיבוץ ניצנים הוא יועץ הזנה וממשק ברפתות חלב בכל הארץ ומנהל את הרפת של קיבוץ כרמיה. צילום טבע, שהתחיל כתחביב בילדות, תופס חלק חשוב בעולמו ומשמש אותו בשליחותו, לשמירת טבע בישראל.

יורם סיפר על היסטוריית הצילום שלו, מקומו בעולמו ויעדיו. אני מביאה את דבריו:

אני מצלם טבע מאז היותי ילד קטן.

מאז שאני זוכר את עצמי, אני חי עם בעלי חיים – חיות בר בטבע וחיות בית, כאחד.

בגיל 8 קבלתי את המצלמה הראשונה שלי ששימשה אותי בתיעוד בעלי החיים שהחזקתי, ואחרים שחקרתי בטבע.

עם השנים, התחביב הלך והתפתח – מצילום חובבני בעזרת ציוד הכי פשוט שהיה אז, לצילום באמצעות ציוד מקצועי.

בטיול לדרום אמריקה (אחרי הצבא), ב--1983 1984 התחלתי להתייחס לצילום בצורה מקצועית ויצירתית יותר. בתקופה זו צילמתי נופים וטבע, בעיקר חיות בר וציפורים.

אני לא מצלם רק כדי ללחוץ ולהגיד שיש לי ציפור בתמונה, חשוב לי שהתמונה תהיה מעניינת, שמי שמביט בה יעצור ויגיד "וואו יש פה אמירה, יש סיפור מאחורי התמונה".

היום אני משתמש במצלמה דיגיטלית, עם מגוון עדשות מרחבות זווית לצילום נוף ועד לעדשות ארוכות מוקד (טלסקופ) המיועדות לצילום מרחוק.

שלדג גמדי וברקע פרפור עקוד (מין שלדג גדול יותר)

מצלמה מקצועית שמיועדת לצילומי עיתונות, טבע וספורט. ציוד הצילום הדיגיטלי מתפתח כל הזמן, אין סוף לחידושים.

יש בי אהבה גדולה לטבע בכלל ולציפורים בפרט. כבר בילדות עסקתי בתצפיות ועבודות מחקר קטנות על ציפורים. חלק מהתצפיות מתועדות באלבום תמונות, אלו התמונות מהשנים הראשונות שצילמתי. גם בחיי המקצועיים אני עובד עם בעלי חיים. מגיל 13 עבדתי ברפת ניצנים ולאחר שירותי הצבאי, שנת העבודה בבית והטיול לדרום אמריקה, יצאתי

ללימודים בפקולטה לחקלאות ברחובות. סיימתי תואר ראשון במדעי בעלי החיים. לימודי ה-M.A היו במשולב בפקולטה לחקלאות בה התמחיתי בשיפור הפוריות של בקר לחלב ובאוניברסיטת תל אביב שם ערכתי מחקר על מערכת היחסים, של טפיל פונדקאי, בין הקוקייה המצויצת שמטילה את ביצתה בקן העורב האפור ובכך מוגדרת כטפילה, לעורב האפור שמשמש כפונדקאי. המחקר על הקוקיות מלווה בסדרת תמונות נדירות, המראה את גידול הגוזלים בקן. תמונות אלה, מופיעות במצגת להוראת מדעים של משרד החינוך, בפרק העוסק בטפילות ציפורים.

נשר תוקף תן. בזכות זווית הצילום הנמוכה נוצרת אשליה כאילו הנשר מרים את התן באוויר. התמונה צולמה ברמת הגולן.

במקביל לעבודתי בניהול הרפת של קבוץ כרמיה וכמדריך בתחום הבקר לחלב, אני פקח מתנדב ברשות הטבע והגנים. אני פעיל בשמירת העופות הדורסים בישראל ובשמירת טבע בכלל. בפעילויות אלו אני משלב גם צילום. למעשה "אני תופס שתי ציפורים במכה אחת". מצד אחד הצילום הוא אמצעי לפעילות בתחום שמירת הטבע (תיעוד וניטור) ומצד שני זה תחביב לנשמה, תחביב הנותן לי את השקט והרוגע. כשאני יוצא לצלם בטבע אני תר אחר האובייקט (לרב ציפורים), תחילה אני לומד את השטח ואת התנהגות הציפור. אני לומד על הקשר בין בני הזוג והצאצאים ומתבונן בפעילות שלהם. כל זה נעשה בזירות וממרחק גדול מבלי להפריע לבעלי החיים. אני מתחיל לצלם רק לאחר שאני לומד את הסביבה. ולאחר שהכנתי מסתור מתאים שישמש אותי כדי לא להפחיד את העופות, ובכדי להסתיר מאנשים אחרים את הימצאותי בשטח.

חשוב לי לציין כי צילום שיכול לפגוע בערכי טבע מוגנים נחשב כעברה על "החוק להגנת חיית הבר". לכן צילומים שלי בהם יש קינון, נעשים באישור ובתאום עם גורמי האכיפה. השהייה בטבע והצילום, ממלאים לי את המצברים ואני מאוד נהנה ואוהב את זה. צילום אומנותי בטבע זה אתגר. חשוב לי שהתמונה תהייה אסתטית ונקייה ולא תמיד הטבע הוא כזה. בכל מקרה, התמונה צריכה להיות מעניינת ובלי מלים להראות את מה שאני רואה. לדוגמא, זוג עיטים נדירים המטפל בצאצאים. לעתים תמונה אחת לא מספיקה ואני מצלם סדרת תמונות המראה את תהליך גידול הגוזלים כולו. או לדוגמא, הסדרה החשובה על הנשרים בישראל בה השקעתי משאבים רבים. בכדי להגיע לתמונה מיוחדת או סדרה של תמונות אני משקיע זמן רב. אני נכנס למסתור הרבה לפני הזריחה ויוצא ממנו רק לאחר רדת הלילה. לפעמים זה יכול להיות במשך חודשים רבים עד שאני מגיע לתמונה שדמיינתי בעיני רוחי.

חשוב לי להגיע אל האנשים בנושא שמירת הטבע בישראל ואני עושה זאת במספר דרכים:

- הרצאות על המחקרים שבצעתי. ההרצאות מותאמות לאוכלוסיות שונות כמו תלמידי בתי ספר, צלמים, צפרים, מקומות עבודה, חוגי בית, קיבוצים ועוד.
- תערוכות צילום. כמו התערוכה על הנשרים שהיא תערוכה נודדת, שהספיקה להיות בגן החיות התנכי בירושלים, בבסיסי צה"ל, בפעילויות שונות של רשות הטבע והגנים ובקיבוצים.
- אמצעי התקשורת: טלוויזיה ואינטרנט. צילומים ומאמרים שלי מתפרסמים בעיתונים, מגזינים, וספרים בארץ ובעולם.

אני נהנה להרצות על הטבע ובעלי החיים, כיף לי להגיע לאנשים ולהסביר להם את החשיבות בשמירת הטבע, כשהמסר שאני מביא איתי: **יש לנו טבע נהדר, ביחד נשמור עליו!**

אתם מוזמנים לבקר באתר www.shpirery.com וליהנות מסדרות הצילומים של הנשרים והחיוויאים.

חיוויאי עם גוזל. בתמונה רואים את האם המסוככת על הגוזל הצעיר. התמונה צולמה דקות לאחר הזריחה בתאורת בוקר חמימה.

גידוי גחם קומפוזיציה גענינג

גידוי קרון, דור שלישי בכפר מנחם, קיבוצניק, נשוי לג'ו ואב למיה וסוהי.
גידוי תאר את היסטורית הצילום שלו והמשמעות עבורו.
אני מביאה את דבריו:

המפגש הראשון שלי עם מצלמה היה עוד כחניך בתיכון "צפית" בכיתה ח' או ט', בחוג לצילום. החשיפה לצילום באה בתקופה בה למדתי את מקצועות הבסיס במסגרת המגמה לאומנות – פסול, ציור ורשום, תורת הצבע והצורה וכו'. אני חושב שבגלל שכל התכנים והידע הזה נלמדו ונקלטו אצלי באותה תקופה, הם התחברו להם איפה שהוא בפנים ויצרו אצלי איזו נקודת מוצא ממנה אני יוצר. נדמה לי שההתבוננות שלי דרך העדשה מושפעות מכך עד היום, אולי בהקפדה מתמדת על קומפוזיציה.

עם הזמן שמתילב שברגע שאני מחליט לצלם ו"לוחץ", האובייקט זוכה לקומפוזיציה ומיקום דומיננטי בתמונה לפעמים בלי שאני שם לכך לב. צילום תמיד משך אותי, מהיום שבו גיליתי את ה-cannnon הישנה של אבא שלי שהייתה מוסתרת בארון. זו הייתה מצלמת ריפלקס ידנית, נהדרת עם מד-אור מקולקל ועדשת 50 מ"מ.

אז זהו, בגלל שמד האור היה מקולקל נאלצתי ללמוד את כל התורה בעל-פה, את היחס בין אור ומהירות, ואיך מצלמים בלי פלאש.

בליתי שעות במשחק עם המצלמה ועד מהרה התאהבתי ביכולת לתעד ולהנציח כל דבר שקרה בצפית, אבל בדרך שאני רוצה. תפסתי לי איזו "נישה" כמו שאומרים.

אם לא הייתי בסביבה היו מוצאים אותי בחדר חושך מפתח תמונות.

בזמן השרות בצבא לימדה אותי מישהי את סודות צילומי התקריב (מאקרו). אלו הם צילומי ממרחק של סנטימטרים בודדים באמצעות זכוכיות מגדלת(מכפילים)המוברגות על העדשה. באותה תקופה הייתה גם הפעם הראשונה שנכנסתי לחנות צילום שלא לשם הדפסת התמונות אלא לקניית ציוד צילום.

היינו יוצאים לשטח ומצלמים אבנים חרקים וצמחים בסביבתם הטבעית. לומדים איך לא להפריע לטבע. לעיתים צילומי התקריב היו כל כך מעניינים עד שהתוצאה הסופית הייתה הטקסטורה עצמה של אותו הפרח או החיפושית ולא הקומפוזיציה שלהם בתמונה. כלומר התמונה כולה מלאה במשטח מגוון של משחקי אור וצבעים ולא בגוף המצטלם על רקע מסוים.

במחשבה לאחור, אולי המשיכה לצילום טקסטורות, כמו עץ, אבן, בד או מים, כיוונה אותי מאוחר יותר אל תחום העיצוב.

כשלמדתי עיצוב בתל אביב, שוב נפגשתי עם הצילום. (קורס חובה שנה א')

שם, מאחורי העדשה, מסתובב בין רוטשילד לאלנבי הרגשתי מאוד נח. להתבונן, לבחון את הסיטואציה ואז להקפיא אותה זה נותן תחושה של כח, ואם קורה ואתה גם מרוצה מהתמונה אז בכלל...

גם את פרויקט הגמר בסוף שנה ג' עשיתי באמצעות צילום (למרות שלימודי לא עסקו בצילום, אלא בעיצוב תקשורת חזותית). שמו של פרויקט הגמר היה "תמונה קבוצתית" והוא עסק בבחינת הסיטואציה החברתית המתרחשת במהלך צילום קבוצתי.

מאז שסיימתי ללמוד אני מצלם רק להנאתי. וממלא את המחשב במיוחד בתמונות בנותיי. אני עדיין משתעשע ומשחק עם המצלמה – תמיד מנסה שיהיה משהו מעניין בתמונה. במיוחד כשאני מצלם מחוץ לבית אני מחפש קומפוזיציה מעניינת לנוף, או איזה תקריב שיצליח לתאר אווירה, או אמירה – אני חושב שזהו המכנה המשותף בתמונות שאני מפיק. הצילום משרת את הצורך שלי ביצירה ואת הצורך להיות נוכח ונסתר בו זמנית. אני ישנו שם אבל לא בתמונה. המלצה: לפני שאתה דופק מסמר בעץ דק, תן לו מכה על השפיץ! אה, בתחום הצילום? המלצה: צלם מאקרו ותגלה עולם של חומר.

מנציחה את הרגע

רות שגיא – ילידת קבוץ סעד, נשואה לשי (הנדסאי בנין) ואמא לעומר (בת 9), ארבל (בן 7) ותמר (בת 4). בעלת תואר במנהל עסקים, כיום עוסקת במנהל אדמיניסטרטיבי בחברה הנותנת שירותים לסלקום.

מאוד אוהבת את הישוב ומרגישה בו בבית. רות שגיא תארה את משמעות הצילום עבורה ואת הקושי במעבר לצילום דיגיטלי. אני מביאה את דבריה:

הצילום הוא תחביב עבורי אני מצלמת עוד מילדות בפעם הראשונה שהחזקתי מצלמה ביד (בגיל 16), הבנתי שאהיה הרבה מאחורי המצלמה. תמונה שזכורה לי היטב בימי שישי, כשהיינו לבושים יפה לקראת השבת, אבא היה מוציא מצלמה ישנה ידנית עם עדשות ומצלם את המשפחה – בגינה של הבית.

באחד מאותם ימי שישי המצלמה נקלעה לידי, התחלתי לצלם את בני הבית ומאז הרגשתי שזה מקום שאני מרגישה בו נח. משך אותי לראות דברים בעיניים שלי ולשמור אותם קיימים בזמן נתון. אני מנציחה את הרגע והרגע המונצח מצולם בראשי.

מאחרי כל תמונה יש סיפור המקום בו נמצאים האנשים האווירה הריחות. תמונה היא זיכרון – מזכרת. מה שמצולם לא ניתן לשכוח. תמונה היא חלק קטן בתוך פאזל גדול של תמונה רחבה

יותר .
אני זוכרת את הצילומים שלי. אני מזהה תמונות שצילמתי ונתתי לחברים לפי זווית הצילום ונקודת הראות.
אני אוהבת לצלם גם בשחור לבן, חום לבן, או להבליט צבע אחד בתוך התמונה .
פעמים רבות אני מזהה רגע נתון שיכל להצטלם ולהיות מונצח וברגע הזה אני מצטערת שהמצלמה לא בידי .

אני מצלמת הכל בעיקר טבע ונוף ואת המשפחה שלי. אני אוהבת לצלם בחוץ באוויר הפתוח באור יום ופחות בלילה .

עד לפני שנה צילמתי במצלמת סטילס לקראת סוף התקופה היה קשה להשיג פילים ולפתח את הצילומים.

לפני שנה שי קנה לי מצלמה דיגיטלית והמעבר לצלם בה היה לא פשוט .

מצלמת הסטילס הייתה ידנית והמצלמה הדיגיטלית היא אוטומטית.

התפעול שלה קשה לי וגם זווית הראיה משתנה.

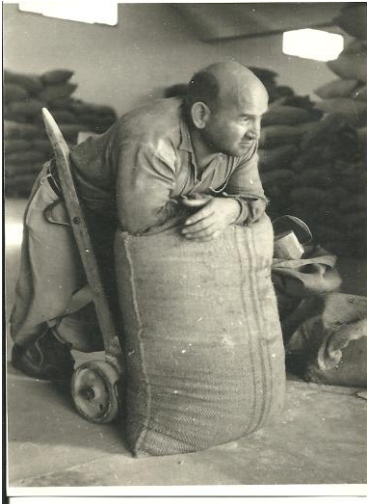
במצלמה דיגיטלית יש לתמונה פחות משמעות בעייני , כי מצלמים הרבה תמונות שחוזרות על עצמן ולא נותנים לכל תמונה את הכבוד וההתייחסות הראויה, היד הרבה יותר קלה על ההדק , וחלק גדול מהתמונות נמחקות בסופו של יום .

כשצילמתי במצלמת סטילס הייתה הרבה יותר התכוונות בצילום ולכל תמונה הייתה משמעות עכשיו בצילום במצלמה הדיגיטלית אני מרשה לעצמי פחות התכוונות – איכות הצילום נפגמת ולעתים קשה למצוא תמונה אחת בתוך ההמון ששווה לפתח.

דוד פאלמאנר – צלם של קיבוץ וגרופה.

עם מצלמה פשוטה, שבהתחלה אפילו לא הייתה שלו, עם סרטי פילם בשחור לבן, הלך דוד בשבילי הקיבוץ וצילם. צילם הכל. את כל חיי הקיבוץ על כל רבדיהם. כל מה שקרה בכפר מנחם במשך שנים

ארוכות זכה להנצחה בזכות דוד ומצלמתו. מי שמעיין באוסף התמונות הענקי יכול ללמוד ממנו על התפתחות הישוב, בתים שנבנו, ילדים שנולדו, מקומות עבודה, אסיפות, שמחות וצער והרבה מחיי היום-יום. – "ספר החיים" של הקיבוץ. בעזרת מצלמתו הראה לנו דוד "עולמות גנוזים" מחיי היום-יום שלנו, (תמונות המקלחת הציבורית...) וחשף בפנינו פרטים קטנים שמסתבר, שדווקא הם המרכיבים את חיינו.

צילומיו של דוד, שהיום הם כבר בחינת צילומים של פעם, מעלים בנו הרהורים, מחשבות, מאפשרים לנו להיזכר במה שהיה ואף להתגעגע ...

כתעודה חיה ומצלמת משמשים צילומיו גם מקור השוואתי, לפעמים אף דוקר ומכאיב, לקיבוץ של היום ולגלגולו של רעיון.... דוד התפרסם כצלם אמן בארץ ומחוצה לה. הוא הציג בתערוכות רבות וזכה בפרסים רבים אבל עבורינו, חברי וילדי הקיבוץ היה "צלם הבית". צלם של חברה ושל פרטים ומי מילדי הקיבוץ לא זוכר, כשמצלמה משפחתית

הייתה דבר בלתי מוכר, את טקס צילום תמונת יום ההולדת, כשכל המשפחה מתרכזת ודוד מסדר, מושיב כל אחד במקום כפי שנראה לו מעצב את התמונה, ולבסוף מצלם?

המצלמה הראשונה בה צילם דוד הייתה מצלמתו של עמנואל, שהיה אחראי, כנראה על מצלמת הקיבוץ. מצלמה זו נמצאת בארכיון הקיבוץ.

סיפורה: אוכמה אבירם

אמר הקדוש ברוך הוא לאדם הראשון "... ראה מעשי כמה נאים ומשובחין הן, וכל מה שבראתי בשבילך בראתי, תן דעתך ולא תקלקל ותחריב את עולמי, שאם תקלקל אין מי שיתקן אחריך." (מדרש קהלת רבא ז)

פיתוח בר קיימא : פיתוח העונה על צרכי ההווה בלי לפגוע ביכולתם של הדורות הבאים לספק את צרכיהם הם.

קיימות - Sustainability היא היכולת לקיים תהליך או מצב לאורך זמן רב. קיימות היא גם שמה של האידאולוגיה הדוגלת בתפקוד תקין של החברה והסביבה הטבעית במשך שנים רבות.

מוגש ע"י נאמני איכות הסביבה בישוב

ניסופי קיטור מרחנא הכוח "3פויג"

מכרז לשר לאיכות הסביבה מגוש כפר מנחם

שלום לשר ארדן,

לפני כ-4 שנים, החל מאבק בהמשך תיכנון הגדלת תחנת הכח צפית (מאבק על המיקום, "תחנות כוח לא מקימים ליד יישובים"), שתוכננה לאיזור הכרמל, וביום אחד הגיעה לאיזור המועצה האיזורית יואב, בסמיכות לישוב כפר מנחם.

תחנה זו תיבנה, על ידי דליה אנרגיות כח, סמוך לתחנת הכח של חברת החשמל - תחנת צפית, שהתפתחה מתחנת מיתוג.

במערכה הזו, אנו תושבי מדינת ישראל, תושבי האיזור, הפסדנו.

אנו נאלץ בעוד כמה שנים לספוג זיהום אוויר, ברמה גבוהה, מתחנה שתבנה, וגדולה פי כמה מהתחנה הנוכחית ("כתב ההגנה" של המדינה בנה על הגז ממצרים).

כבר זמן מה שאני מביט, ויום יום, במשך שעות ארוכות, יוצא "עשן שחור" מארובות תחנת החשמל בצפית.

אנשי חברת החשמל, וגורמי המועצה האיזורית יואב שלחו לנו הודעת הרגעה. אדוני השר,

למיטב הבנתי, ומשיחות שבצעתי עם מומחים ב"הנשפה", התהליך אינו צריך לקחת זמן רב כל כך, וכמו כן אינו צריך להוציא כמויות גדולות כל כך של "עשן שחור".

אדוני השר,

האם אתה מאשר את גירסת חברת החשמל, והאם "ההנשפה" הזו איננה מסכנת את הציבור. תשובתך אודה.

בברכה,

יניב דוידאי

זה לשון ההודעה של חברת החשמל שבעקבותיה נשלח מכתבו של יניב דוידאי:

הודעה מחברת החשמל: נישופי קיטור מתחנת הכוח צפית

החל מהשבוע השני של חודש יוני, ולמשך כחודשיים ימים, נבצע באתר תחנת-הכוח צפית פעולות הכנסה לעבודה של יחידת ייצור חדשה במחזור משולב. יחידת הייצור החדשה נחשבת למתקדמת מסוגה מבחינה טכנולוגית. באמצעות הטכנולוגיה של מחזור משולב מייצרים יותר חשמל ללא תוספת בצריכת דלק, על ידי מיחזור חום גזי הפליטה מטורבינת גז קיימת. בכך מושג גידול בנצילות יחידות הייצור. תהליך סנכרון וחיבור היחידה הקיטורית החדשה לרשת החשמל הארצית הינו מורכב וכולל נישופי קיטור, שעלולים להיות מלווים ברעשים חזקים ובפליטות פלומת אדי מים או עשן. תופעות אלה יכולות להימשך פרקי זמן ארוכים שאינם מאפיינים משטר הפעלה רגיל.

נישופי הקיטור יתבצעו בשעות היום, במהלך ימי השבוע (א'-ה') בין השעות 06:00 - 22:00

ובימי שישי עד השעה 15:00.

כדי להפחית את עוצמת הרעש, אנו מתקינים ביחידת הייצור משתיקי קול ייעודיים לתקופת ההכנסה לעבודה, אך עדיין צפויים להישמע באזור מידי פעם קולות נישוף. אנו מתנצלים מראש על המטרד הזמני הצפוי.

חברת החשמל

וכך זה נראה

